

مضحکہ جدید رژیم را

رسوا کنیم

انتخابات ریاست جمهوری و انتخابات میان دوره ای مجلس اسلامی در حالی فرامیرسد که جو ترور و اختناق گسترده تر میشود. نیروهای امنیتی و انتظامی رژیم ، چه آنانکه با شکل و شعاعی رسمی " در صحنه " هستند و چه آنانکه بلطف جماعی حضور خود در " صحنه " را پشیمانی کرده اند ، به همراه دادگاه های با اصطلاح انقلاب شکنار وسیع نیروهای مرفعی و مردمی مشغولند. " امام امت " نیز که با اعلای لقب " مظلوم " به خون آنا متبرین و ردیل ترین چهره جمهوری اسلامی - آخوند بهشتی - درک و برداشت واقعی خود را از " ظلم " بمعرفی تعاین گذاشت ، تا تعالی توان به میدان آمده است تا جمهوری مکتومی و دستورات -

مضحکه...

برورده خود را با انتخاب یک رئیس جمهور جدید و برکری جای خالی نمایندگان معقول " قانونیت " تازه ای دهد و ماشین کشت و کشتار مکتبی را با تمام نیرو به میدان مبارزه علیه حمله " کفار " و " منافقین " وارد عمل کند و " انقلاب " سوم یا چهارم - سرکوب نیروهای مترقی و کمونیست - را که اساسی ترین وجه " انقلاب اسلامی " است به سرانجام برساند.

سیر حوادث اخیر ، نشان داد که رژیم جمهوری اسلامی که پیش از دیشمورتین رژیمهای است که تاریخ بشریت بخود دیده است ، در یک نکته و در یک برنامه یعنی سرکوب مخالفین مترقی و انقلابی خود ، فراس و درایت خاص دارد.

رژیم جمهوری اسلامی برای وارد آوردن هر ضربه ای ابتدا به زمینه چینی سیاسی میردازد ، سنگرها ، راهها و حتی تزیینیهایی را که از آزادی مخالفت - هر چند این مخالفت در مورد " لیبیا " اختلاف نظر در شیوه عمل باشد و نه در نفس عمل - استنشاق شودیشدت میکوبد ، شعارهای اساسی مردمی را بکلی دگرگون مطرح می کند ، و سپس بوسیله از تدارک کافی حمله مستقیم به هدف را آغاز می کند. حزب جمهوری اسلامی ابتدا و در ظاهر ، بنی صدر را با تمام شعارهای رسمی و غیر رسمی آن یعنی جنبه ملی و بازرگان مورد هدف قرار میدهد ، روزنامه های آنان را که همه رنجنامه بیشتر شباهت داشتند تا روزنامه های افشارگران " آزاد " به تحلیل میکشاند ، مجلس رای عدم کفایتی سیاسی رئیس جمهور را صادر می کند و پسران وی از مقام ریاست جمهوری عزل میگردد و این اعمال خود مقدمه ای است برای یک کودتای همه جانبه علیه نیروهای مترقی و انقلابی.

انفجار بعد در مقر حزب جمهوری اسلامی و " شهادت " ۷۲ تن از یاران امام ، با هر انگیزه ای که انجام گرفتند ، بی شک از مهمترین تحولات سیاسی ایران محسوب میگردد ، خارج شدن بسیاری از عمده ترین کارهای رژیم جمهوری اسلامی از " حصار " به تنهایی به تضعیف جمهوری در کل آن انجام میدهد بلکه باعث گردید که حتی همین ماشین زنگ زده و بدون سیستم سرکوب رژیم ، قدرت و توانایی سپهر برداری از خود را ، را که خود خالق آن بود ، از دست بدهد ، معطوف کردن شعارها و خطابه ها به سمت آمریکا در

ساعات اول بعد از انفجار و فراموش شدن شعارهای همیشگی علیه " منافقین " و " جب آمریکائی " نشان داد که رژیم تا چه حد دستبازه و متزلزل است و احتیاج به تجدید قوا برای رو در روشنی های آینده دارد. رژیم آگاهانه به طرح چنین شعارهایی پرداخت تا از رو در روشنی بلافصل و مستقیم با ایورسیون پرهیز کند ، جای خالی ۷۲ تن را بر کند و با " اراده " بیشتری به میدان آید.

مپره های دست دوم ، بلافصله جای ۷۲ تن را بر کرده ، و با از بین رفتن بخشی از این خلا هدف رژیم از انتقام جویی مشخص تر می گردد. نیروهای کمونیست و سازمان مجاهدین خلق در سیر بر این حملات قرار می گیرند. با آنکه رژیم جمهوری اسلامی هنوز قادر نگردیده ضربات ناشی از حادثه ۸ تیرماه را جبران کند و حرکات عصبی آن هیچ چیز جز در ماندگی و معفر نمی رساند ، با اینحال حوادث چند روز اخیر نشان داد که رژیم جمهوری اسلامی و در این آن حزب جمهوری و آیت الله خمینی - که اکنون ارتباط او و جماعت داران خوبی مشهود است - تا چه اندازه متصمم در سرکوب نیروهای انقلابی و مترقی هستند و در راه نجات " اسلام عزیز " از هیچ جنایتی فروگذار نمی نمایند.

طبقه اساسی

اما رژیم برای آنکه نتواند " مشروعیت " خود را

برای تحقق آرمانهای واقعی زحمتکشان: انقلابی دگر باید

حفظ کند و به اعمال خود " قانونیت " بخشد و " سیستم " بایدارتری را برای ادامه ای حکومت جا برانه خود تضمین نماید ، لاجرم باید پایه و اساس یک جمهوری یعنی " رئیس جمهور " و " قوه مقننه - مجلس - را تحکیم نماید. انتخاب رئیس جمهور جدید و بر کردن صندلی های خالی مجلس نمایندگان دست نشانده ، آن حلقه اساسی است که بدو رژیم " قانونیت " و تضمین بیشتری را برای ادامه ای حیات می بخشد. هر چند که اختیارات رئیس جمهوری ، بخصوص از تصویب قوانین متعدد در محدود کردن اختیارات آن ، و پسر از تجربه بنی صدر ، چیزی جز انتخاب یک پادو نخواهد بود. و نمایندگان مجلس نیز همانند اسلای خود عمل خواهند کرد ، معیذا بودن با نبودن یک رئیس دولت و یک مجلس ، در چگونگی اعتماد مردم نسبت به این ارگانها و همچنین اعتماد محافل بین المللی نسبت به رژیم جمهوری اسلامی موثر است .

بغیارت دیگر ، کوشش رژیم در انتخاب یک رئیس جمهور بسا ۱۱ و شاید ۱۵ میلیون رای - کوششی که حتی خمینی را وامیدارد که انتخاب رئیس جمهور را تکلیف شرعی مردم بداند و از روحانیون می خواهد که بکوشند و به دعوات بروند - دارای ابعاد مختلفی است . از یکسو رژیم را در مقابل رقبای از میدان بدر رفته " تنگنای " می کند و جو " قانونی " آنرا در سال " قانون " برسمیت می رساند و به رژیم مکتبی اعتماد نفس بیشتری در برخورد به مخالفین مترقی خود میدهد و از سوی دیگر رژیم را در مقابل دلائل بین المللی آینده ، در جنگ و صلح ، معنای سک رژیم نسبت شده معرفی می کند ، و شانس آنرا برای ادامه ای حیات بیشتر تضمین می کند. بی جهت نیست که رژیم تمامی وجه همت خود را برای انتخاب رئیس جمهور جدید و اعضای مجلس جدید نهاده است ، در حقیقت انتخاب ریاست جمهوری مکتبی و تکمیل اعضای مجلس بیانگر فاز جدیدی در سرکوب و ترور و اختناق رژیم ، و مبارزه نیروهای سازمان یافته انقلابی و مترقی در مقابل رژیم جمهوری اسلامی است .

کام مهم و گه تنها کام برای پیشبرد مبارزه در شرایط فعلی رسوا کردن مضحکهای است که بنی تمام انتخابات در کشورمان در جریان است . افشارگری بیرامون ماهیت این انتخابات و ماهیت رژیم جمهوری اسلامی ، علی الخصوص در مقطعی که وجود حاکمیت برای بخشهای وسیعی از توده های مردم به زیر سوال کشیده شده است ، از جمله وظایفی است که در مقابل نیروهای انقلابی و مترقی ایران قرار دارد ، بکوشیم این کوشش جدید رژیم در " قانونیت " بخشیدن به خویش را در هم نزنیم .

باخوانندگان...

به منظور وسیعتر کردن برد افشارگری در شرایط خفقان بار کنونی ، سازمان ما وظیفه ای خود میداند که تعدادی از نشریه های رهایی را معیانا در میان زحمتکشان پخش کند . برای ادامه ای این راه و تا مین هزینه های لازم از دیگر خوانندگان رهایی میخواهیم تا با افزایش کمکهای مالی خود ما را یاری دهند.